

Usnesení

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **J. R.**
bytem N.
zastoupen JUDr. Františkem Grznárem, advokátem
sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2018 č.j. MF-4199/2018-3902-4

takto:

Věc se postupuje Krajskému soudu v Plzni.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 29. 1. 2018 č.j. 5602-2/2018-900000-314. Tímto rozhodnutím Generální ředitelství cel ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 1. 2. 2017 č.j. 2613-2/2017-540000-12, jímž Celní úřad pro Karlovarský kraj podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zastavil přestupkové řízení vedené s žalobcem.
2. Městský soud v Praze není k projednání a rozhodnutí ve věci místně příslušný.
3. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s.ř.s.“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Podle § 7 odst. 2 s.ř.s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.
4. Žalobce v daném případě vychází z toho, že správním orgánem, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, je Generální ředitelství cel (to sídlí v obvodu Městského soudu v Praze). Městský soud v Praze však dospěl k závěru, že v posuzovaném případě je třeba za správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, považovat Celní úřad pro Karlovarský kraj.
5. V této souvislosti zdejší soud odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014 č.j. Nad 185/2014-26, jež se sice týkalo místní příslušnosti soudu v případě vyslovení nicotnosti rozhodnutí, jeho závěry však dle názoru zdejšího soudu lze vztáhnout i na rozhodnutí vydaná v přezkumném řízení:

„Řízení o prohlášení nicotnosti dle § 78 správního řádu má obdobně jako přezkumné řízení (§ 94 a násl. správního řádu) charakter dozorčího prostředku (srov. Vedral, J. Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: Bovy Polygon, 2012. s. 675, resp. obdobně usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, publikované pod č. 2837/2013 Sb. NSS, bod 37). Představuje subsidiární možnost k dosažení nápravy nicotnosti rozhodnutí z důvodu uvedeného v § 77 odst. 1 správního řádu v případech, kdy rozhodnutí nelze odstranit v odvolacím řízení (usnesení rozšířeného senátu č. j. 7 As 100/2010-65, bod 39). Řízení o prohlášení nicotnosti je tedy úzce spjato s řízením, v němž bylo nicotné rozhodnutí vydáno. Jeho účelem je náprava vadného stavu, k němuž v předcházejícím správním řízení došlo, a odstranění rozhodnutí, které vůbec nemělo být vydáno, nebylo-li dosud odstraněno. Lze jej chápat jako pokračování řízení, v němž bylo nicotné rozhodnutí vydáno, neboť jeho smyslem je odstranit nedostatky, k nimž v předcházejícím řízení došlo.

Souvislost řízení o prohlášení nicotnosti s původním řízením je zřejmá také v tom, že nadřízený správní orgán, který nicotnost zjišťuje, rozhoduje na podkladě spisového materiálu z předcházejícího správního řízení. Pokud by žalobce napadl správní žalobou jak rozhodnutí Generálního ředitelství cel o odvolání, které bylo následně prohlášeno nicotným, tak rozhodnutí Ministerstva financí, jímž byla nicotnost vyslovena, je žádoucí, aby obě žaloby projednal a rozhodl týž krajský soud, neboť uvedená řízení by spolu nepochybně úzce souvisela a vzájemně se ovlivňovala.

Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí o prohlášení nicotnosti (§ 77, 78 správního řádu) je podle § 7 odst. 2 s. ř. s. místně příslušným ten krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který v předcházejícím správním řízení, z něhož nicotné rozhodnutí vzešlo, vydal rozhodnutí v prvním stupni. V nyní projednávané věci bylo rozhodnutím Ministerstva financí prohlášeno nicotné rozhodnutí Generálního ředitelství cel, jímž bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj. Místně příslušným soudem je tak v projednávané věci Krajský soud v Praze (srov. bod 2 Přílohy 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů).“ K obdobným závěrům pak Nejvyšší správní soud dospěl i v rozsudku ze dne 3. 10. 2017 č.j. 9 As 282/2017-41.

6. I přezkumné řízení dle §§ 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“), má charakter dozorčího prostředku, jehož účelem je přezkoumat pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že je rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Lze jej chápat jako pokračování řízení, v němž bylo přezkoumávané rozhodnutí vydáno, neboť jeho smyslem je odstranit nedostatky, k nimž v předcházejícím řízení došlo. Souvislost přezkumného řízení s původním řízením je zřejmá také v tom, že správní orgán, který v přezkumném řízení rozhoduje (ať již jde o ten správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal, či o nadřízený správní orgán, srov. § 95 odst. 2 správního řádu), rozhoduje na podkladě spisového materiálu z předcházejícího správního řízení (srov. § 96 odst. 2 větu třetí správního řádu). Tyto závěry pak lze plně vztáhnout i na zkrácené přezkumné řízení ve smyslu § 98 správního řádu. V daném případě zdejší soud ze soudního spisu i z databáze dostupné na webových stránkách <http://www.nssoud.cz> zjistil, že žalobce žalobou napadl jak v záhlaví označené rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Generálního ředitelství cel vydané ve zkráceném přezkumném řízení (a to u zdejšího soudu), tak i rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 3. 12. 2015 č.j. 59597-2/2015-900000-304.4 (a to u Krajského soudu v Plzni), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno původní rozhodnutí Celního

úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 27. 10. 2015 č.j. 39051-6/2015-540000-12, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku (rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 3. 12. 2015 č.j. 59597-2/2015-900000-304.4 bylo nejprve zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 10. 2016 č.j. 17 A 7/2016-39 a věc byla vrácena Generálnímu ředitelství cel k dalšímu řízení, ke kasační stížnosti však byl rozsudek č.j. 17 A 7/2016-39 zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2017 č.j. 6 As 317/2016-21 a věc byla vrácena Krajskému soudu v Plzni k dalšímu řízení, načež Krajský soud v Plzni vydal rozsudek ze dne 30. 11. 2017 č.j. 17 A 7/2016-106, jímž rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 3. 12. 2015 č.j. 59597-2/2015-900000-304.4 zrušil; řízení o kasační stížnosti proti rozsudku č.j. 17 A 7/2016-106 je Nejvyšším správním soudem vedeno pod sp. zn. 6 As 19/2018). Jak vyplývá ze shora citovaného usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. Nad 185/2014-26, je žádoucí, aby obě tyto žaloby projednal a rozhodl též krajský soud, neboť uvedená řízení spolu nepochybně úzce souvisí a vzájemně se ovlivňují.

7. V případě, že by zdejší soud přijal právní názor žalobce, že za správní orgán prvního stupně lze považovat Generální ředitelství cel, pročez má být dána příslušnost zdejšího soudu, takový výklad by byl v rozporu s účelem a smyslem změny pravidel místní příslušnosti soudů ve správním soudnictví provedené zákonem č. 303/2011 Sb. Veškerá rozhodnutí, jež by v přezkumných řízeních „v prvním stupni“ vydalo Generální ředitelství cel, by za přijetí tohoto právního názoru byla soudně přezkoumávána Městským soudem v Praze. Rozhodnutími přezkoumávanými v přezkumných řízeních by přitom v mnoha takových případech byla rozhodnutí celních úřadů, jejichž valná většina sídlí v obvodu jiných krajských soudů. K tomu lze citovat ze shora odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017 č.j. 9 As 282/2017-41: *„Současně lze zmínit, že § 7 odst. 2 s. ř. s. byl s účinností od 1. 1. 2012 dotčen novelizací zákonem č. 303/2011 Sb. Do 31. 12. 2011 se místní příslušnost soudů ve správním soudnictví odvíjela dle § 7 odst. 2 s. ř. s. od sídla správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni, nikoli v prvním stupni, jak je tomu od 1. 1. 2012. Důvodem ke změně zákonné úpravy byl zájem na rovnoměrnějším rozproštění žalob u krajských soudů napříč republikou a odbřemenění městského soudu, v jehož obvodu (tj. v Praze) sídlí valná většina ústředních orgánů státní správy (viz důvodová zpráva k zákonu č. 303/2011 Sb., dostupná na stránkách Poslanecké sněmovny na adrese www.psp.cz). Názor, který stěžovatelka v kasační stížnosti razí, směřuje proti smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. po novelizaci, jelikož by vedl k rozmnožení počtu žalob, v nichž by se místní příslušnost měla odvíjet od sídla ústředního orgánu státní správy (zde Ministerstva financí). I z tohoto důvodu nelze se stěžovatelčím náhledem souhlasit.“*
8. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze shledal, že správním orgánem, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni ve smyslu § 7 odst. 2 s.ř.s., je Celní úřad pro Karlovarský kraj, jehož sídlem je dle § 6 odst. 4 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, město Karlovy Vary. Sídlu správního orgánu prvního stupně se dle Přílohy 3 bodu 24. ve spojení s Přílohou 2 bodem 4. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, nachází v obvodu Krajského soudu v Plzni.
9. Podle § 7 odst. 6 věty první s.ř.s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Soud proto ve výroku tohoto usnesení dle § 7 odst. 6 věty první s.ř.s. rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Plzni.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. května 2018

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně